

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS KOMPENSACIJŲ NEPRIKLAUSOMYBĖS GYNĖJAMS, NUKENTĖJUSIEMS NUO 1991 M. SAUSIO 11–13 D. IR PO TO VYKDYTOS SSRS AGRESIJOS, BEI JŲ ŠEIMOMS ĮSTATYMO NR. I-954 1 IR 4 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 3¹ STRAIPSNIU ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-909

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. gruodžio 15 d. sprendimo Nr. SV-S-333 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 3 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos kompensacijų nepriklausomybės gynėjams, nukentėjusiems nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, bei jų šeimoms įstatymo Nr. I-954 1 ir 4 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 3¹ straipsniu įstatymo projektui Nr. XIVP-909 (toliau – Projektas Nr. XIVP-909), tačiau Lietuvos Respublikos Seimui pasiūlyti Projektą Nr. XIVP-909 tobulinti atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Pažymėtina, kad pagal galiojantį teisinį reguliavimą, medicininę reabilitaciją dėl neurozinių stresinių ir somatoforminių sutrikimų ar ilgalaikių asmenybės pakitimų (toliau – reabilitacija) pacientui skiria ir siuntimą išrašo šeimos ar gydantis gydytojas, įvertinęs fizinės medicinos ir reabilitacijos gydytojo rekomendaciją dėl medicininės reabilitacijos paslaugų skyrimo pagal paciento diagnozę bei biopsichosocialinių funkcijų sutrikimo laipsnį. Pažymėtina, kad vadovaujantis teisės aktais iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo minėta reabilitacija yra kompensuojama tik tais atvejais, kai skiriamas ambulatorinis gydymas. Fizinės medicinos ir reabilitacijos gydytojas nustato, kokia reabilitacinio gydymo trukmė bus skirta, kuri priklauso nuo paciento būklės ir ligos sunkumo, tačiau ji negali viršyti teisės akte nustatyto termino. Vertinant tai, kad medicininė reabilitacija gali būti skiriama nebūtinai kiekvienais kalendoriniais metais, taip pat kad ji gali būti ne tik stacionarinė, bet ir ambulatorinė, ir siekiant teisinio aiškumo, Projekto Nr. XIVP-909 2 straipsniu pildomą 3¹ straipsnio 1 dalį siūlome dėstyti taip:

„1. Šio įstatymo 1 straipsnio 2¹ dalyje nurodytiems asmenims (toliau – maitinimo ir pragyvenimo išlaidų kompensacijų gavėjai) maitinimo ir pragyvenimo išlaidas kiekvienais kalendoriniais metais padengia savivaldybė, bet ne daugiau kaip už 16 kalendorinių dienų per kalendorinius metus. Maitinimo ir pragyvenimo išlaidų kompensavimo dydžius nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.“

2. Projekto Nr. XIVP-909 įsigaliojimo data nustatyta 2022 m. liepos 1 d. Lietuvos Respublikos 2022 m. valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme lėšos Projekto Nr. XIVP-909 nuostatomis įgyvendinti nėra numatytos. Atsižvelgiant į tai, kas paminėta, siūlome Projekto Nr. XIVP-909 4 straipsnį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2023 m. sausio 1 d.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2022 m. spalio 1 d. priima šį įstatymą įgyvendinančius teisės aktus.“

Ministras Pirmininkas

Sveikatos apsaugos ministras